

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/310/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2711205497
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2711205497.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: BANCO MAIS, S.A., Avenida 24 de Julho 98, Lisabon, časť Santos-o-Velho, Portugalsko, konajúceho v Slovenskej republike prostredníctvom organizačnej zložky: Banco Mais, S.A., pobočka zahraničnej banky, Einsteinova 21, 851 01 Bratislava, IČO: 35 945 745 zastúpeného spoločnosťou: SKLEGAL s.r.o., Dvořákovo nábrežie 10, 511 02 Bratislava, IČO: 35 973 161, proti odporcovi: C. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J., L. J. XX, o zaplatenie 3.959,42 Eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 17. januára 2012 č.k. 5C/46/2011-69, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **r u š í** a **konanie z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 3.959,42 Eur spolu s 12,9% úrokom z omeškania ročne od 30.12.2008 až do zaplatenia, spolu so 14,25% úrokom z omeškania ročne od 30.12.2008 do 5.8.2011 a vo výške 9% ročne od 5.8.2011 až do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Druhým odsekom výroku súd odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 237,50 Eur a trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v sume 356,40 Eur, k rukám právneho zástupcu navrhovateľa do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd návrh zamietol.

Predmetný rozsudok prvostupňový súd s použitím ust. § 261 ods. 3 písm. d), § 497, § 502 ods. 1 veta prvá, § 503 ods. 1 a 2, § 504, § 506, § 330 ods. 2, § 365 a § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka vecne odôvodnil v podstate tým, že v konaní bolo preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom došlo dňa 21.3.2006 k platnému uzatvoreniu zmluvy o úvere na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 6.209,52 Eur a odporca sa zaviazal poskytnuté finančné prostriedky vrátiť v dohodnutých splátkach v lehote ich splatnosti. Odporca porušil dohodnuté zmluvné podmienky, keď riadne neplnil svoje záväzky spočívajúce z nesplatených prečerpaných peňažných prostriedkov, čím mu vznikol dlh na poskytnutom úvere na istine v sume 3.959,42 Eur. Na základe uvedeného súd návrhu v časti istiny s úrokom z omeškania vo výroku preskúmaného rozsudku vyhovel. Súd zamietol návrh navrhovateľa iba v časti úroku vo výške 15,51% ročne zo sumy 3.959,42 Eur, nakoľko zistil, že obvyklou úrokovou sadzbou v mieste sídla odporcu bolo 12,9% ročne. Vo zvyšku súd úrok preto nepriznal. Súd tiež zamietol návrh navrhovateľa v časti úroku z omeškania 9% ročne zo sumy 1.497,22 Eur od 5.8.2011 do zaplatenia, nakoľko navrhovateľ žiada úrok z úroku, čo je neprípustné. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 a navrhovateľovi, ktorý mal neúspech iba v pomerne nepatnej časti priznal plnú náhradu trov konania spočívajúcu zo zaplateného súdneho poplatku za návrh a z trov právneho zastúpenia.

Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podal odvolanie odporca, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s právnym názorom, že žalobu je potrebné zamietnuť. Namietal, že súd pochybil, keď rešpektoval odporcu, ktorého určil žalobca, s poukazom na to, že z predmetnej zmluvy vyplýva, že dlžníkom je C. E. VEDA i s uvedením IČO. Súd preto nemohol zaviazat' inú osobu - teda len fyzickú osobu. C. E. VEDA dávno pred vynesením rozsudku je v konkurze a teda za odporcu mal byť označený C. E. VEDA. Je tiež potrebné, aby sa súd vysporiadal s nezákonným úrokom vo výške 12,9%, 14,25%, 9%. Z toho dôvodu žiadal, aby jeho odvolaniu bolo vyhovené, pretože nie je možné, aby súd nezákonne zaviazal inú osobu k plneniu za inú osobu.

Navrhovateľ odvolací návrh nepodal, k doručenému odvolaniu odporcu sa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), a že odvolateľ použil zákonom prípustný odvolací dôvod (§ 205 ods. 2 písm. b) O.sp.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť.

Z obsahu spisu bolo zistené, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 12.8.2011 proti odporcovi označenému ako „C. E., bydlisko L. J. XX, J. X, dátum narodenia XX.XX.XXXX, štátne občianstvo: Slovenská republika“ domáhal zaplatenia žalovanej sumy s príslušenstvom z titulu neplnenia si povinnosti odporcom vyplývajúcich mu zo zmluvy o úvere uzavretej účastníkmi dňa 21.3.2006.

Z obsahu pripojenej zmluvy o úvere č. 1162 uzavretej medzi účastníkmi dňa 21.3.2006 vyplýva, že zmluvu navrhovateľ uzavrel s fyzickou osobou dlžníkom, ktorý bol označený ako: „C. E. VEDA“, s označením rodného čísla, dátumu narodenia, bydliska i IČO: 33 51 51 31“. Predmetom danej zmluvy bolo poskytnutie úveru na kúpu motorového vozidla Nissan vo výške 187.068,- Sk.

Z výpisu zo živnostenského registra vedeného obvodným úradom Senica bolo zistené, že v registri bol od 12.2.1993 do ukončenia činnosti dňom 28.5.2011 vedený ako živnostník pod obchodným menom: C. E. VEDA s IČO: 33 51 51 31, s miestom podnikania Skalica, L. Svobodu 1223/27.

Z uznesenia Okresného súdu Trnava zo dňa 14.6.2010 č.k. 25K/9/2010-135, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 8.7.2010 (ktoré bolo doručené do spisu až po rozhodnutí prvostupňového súdu) vyplýva, že súd vyhlásil konkurz na majetok dlžníka: C. E. VEDA, IČO: 33 51 51 31, L. J. XXXX/XX a zároveň ustanovil do funkcie správcu Ing. Miriam Šefčíkovú, PhD., so sídlom Podjavorinskej 37/1, Trnava. Súd zároveň vyzval veriteľov, aby prihlásili svoje pohľadávky do 45 dní od vyhlásenia konkurzu.

Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že predmetný úver, z ktorého nároky si uplatňuje navrhovateľ danou žalobou, bol poskytnutý fyzickej osobe - podnikateľovi, ktorá bola označená v zmluve tak obchodným menom, ako i IČOm, a miestom podnikania totožným so zápisom v živnostenskom registri. Z vyššie uvedeného tiež vyplýva, že na majetok tejto fyzickej osoby ako dlžníka bol súdom s právoplatnosťou ku dňu 8.7.2010 vyhlásený konkurz, ktorý dosiaľ nebol ukončený. Je zrejme, že konkurz na majetok žalovaného dlžníka bol vyhlásený predtým ako bolo začaté predmetné konanie doručením návrhu - žaloby na prvostupňový súd.

V zmysle § 47 ods. 4 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene niektorých zákonov (ďalej len cit. zák.) súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, možno po vyhlásení konkurzu začať len na návrh správcu, návrhom podaným voči správcovi

v súlade s týmto zákonom alebo z podnetu orgánu príslušného na konanie, pričom účastníkom konania namiesto úpadcu je správca.

Z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že súdne konanie, ktoré sa týka majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, ktorým dané konanie bezpochyby je, keďže sa týka finančných prostriedkov, ktoré patria odporcovi ako úpadcovi, možno v čase po vyhlásení konkurzu, ako je tomu i v danom prípade, začať len na návrh správcu, čo v danom prípade splnené nebolo, návrhom podaným voči správcovi v súlade s daným zákonom, čo opäť nedopadá na daný prípad, keďže predmetné konanie nie je konaním podľa citovaného zákona, alebo z podnetu orgánu príslušného na konanie, čo sa opäť na daný prípad nevzťahuje. Vo všetkých uvedených prípadoch ale účastníkom konania namiesto úpadcu by musel byť správca. Z uvedeného teda vyplýva, že v čase po vyhlásení konkurzu v danom prípade od 8.7.2010 nemohol navrhovateľ voči odporcovi účinne podať žalobu na súd a predmetné konanie tak nemohlo byť začaté.

V zmysle § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihlíada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podmienky, za ktorých môže občianske súdne konanie prebehnúť sú stanovené v Občianskom súdnom poriadku, ale rovnako môžu byť stanovené v osobitných špeciálnych právnych predpisoch ako je i citovaný Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Ten vo vyššie citovanom ustanovení zakotvuje, že v čase po vyhlásení konkurzu je možné začať súdne konanie týkajúce sa majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi iba v cit. § 47 ods. 4 zákona v taxatívne vymedzených prípadoch, ktorý ale ani jeden nespadá na danú vec. Výkladom a contrario z cit. ust. vyplýva, že iné súdne konania týkajúce sa majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi nemožno po vyhlásení konkurzu začať. Z uvedeného plynie, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky citovaného špeciálneho zákona, za ktorých bolo možné predmetné konanie začať. V danom prípade preto absentovala základná podmienka, za ktorej mohol súd vo veci konať. Keďže nedostatok predmetnej podmienky konania vzhľadom na jej charakter nebolo možné odstrániť, bolo nevyhnutným, aby bolo predmetné konanie v zmysle cit. § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p. zastavené. Keďže tak neurobil prvostupňový súd, ktorý v priebehu konania rozhodné informácie o vyhlásení konkurzu na majetok odporcu ani nemal, a z uvedených dôvodov musí byť konanie zastavené v ktoromkoľvek jeho štádiu, konanie musel potom zastaviť odvolací súd.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd s použitím ust. § 221 ods. 1 písm. a) - analogicky, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a s použitím ods. 2 predmetné konanie zastavil.

Vzhľadom na zastavenie predmetného konania, pri nedostatku danosti zákonných podmienok pre rozhodnutie výnimočne podľa § 146 ods. 2 O.s.p., odvolací súd o náhrade trov konania rozhodol s použitím § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.